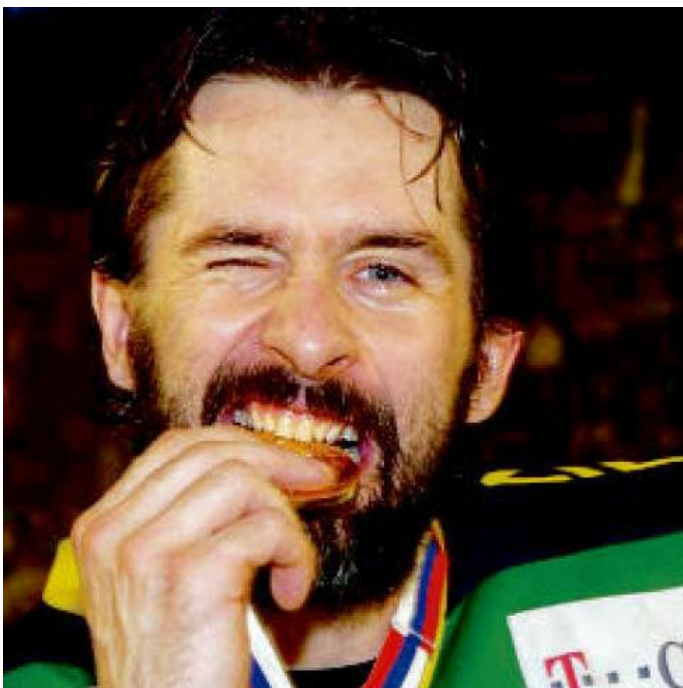

Hokejový obránce **Jan Dlouhý**, který v dětství zaučoval hvězdného Tomáše Kaberleho byl vyhrál mistrovský titul v české i slovenské extralize

S černým plnovousem jsem byl sledovaný

CO DNES DĚLÁ MISTR EXTRALIGY 2004 JAN DLOUHÝ?

JE TO ZLATO! Hokejový obránce Jan Dlouhý v roce 2006 vyhrál mistrovský titul se slovenskou Žilinou. Foto: www.hokej.sk

duality, které mužstvo táhly svými schopnostmi. Mužstvo drželo pohromadě, byla tam totiž výborná parta složená vesměs z domácích hráčů. My cizí jsme mezi ně zapadli. Vládla pohoda. Zachytili nám brankáři. O dva roky později jsem něco podobného zažil v Žilíně.

Byl jste jeden z mála hráčů, kteří přišli do Zlína odjinud. Zapadl jste rychle mezi kované „Zlíňáky“?

Nebyl problém. Kostra mužstva byla jasně daná a já mezi nimi spíš sekundoval a hrál, kde a kdy bylo potřeba. Jsem za tuto šanci rád. **Považujete zlínský titul za největší úspěch v kariéře?**

Rekl bych, že větším osobním je titul na Slovensku v Žilíně. Protože tomu jsem dal individuálně daleko víc v herní činnosti. Víc jsem k němu přispěl. Byli jsme přitom víc podceňováni. Do play off jsme šli až ze šestého místa. Český titul má ale zase větší váhu, protože naše extraliga je daleko kvalitnější. Přesto se oba tituly dají srovnat. Každý chce vyhrát a cesta k němu je obtížná. Překá-

žek před vámi vždycky stojí hodně.

Ale pak když stojíte s pohárem nad hlavou, tak to stojí za to ji absolvovat, co říkáte?

Na takové okamžiky se nezapomíná. Ve Zlíně to bylo pro mě i klub tenkrát poprvé. Jsou to velmi příjemné okamžiky před plným stadionem lidí.

Jak střídačka prožívala za stavu 3:1 poslední minuty a vteřiny pátého finále?

Soustředit se na hokej určitě ještě dá. Ale už sledujete hodiny, kdy už bude po všem. Pak z vás spadne stres a napětí. Už si jen užíváte euforii a štěstí a oslavujete.

Co si z nich pamatujete?

Velmi příjemné to bylo na náměstí, kam přišlo hodně lidí. Zpívali jsme tam, primátor hrál na kytaru, všichni měli žluté šály. Občas, když projíždíme Zlínem, na náměstí se podívám a zavzpomínám. **Projížděl jste městem tenkrát i vláčkem?**

Nejel jsem. Přišel jsem pozdě, někde jsem se zdržel. Nějak mě takhle jízda minula. **Jaký dojem na vás udělal kouč Bokroš?**

„Stále hraji hokej, momentálně už několik let ve slovenské Žilíně. Jinak se nezměnilo vůbec nic. Celou dobu s výjimkou jednoho roku jsem, kdy jsem se vrátil na Kladno, jsem přesídlil na Slovensko. Už to vypadá, že tady zůstaneme. Děti tady chodí do školy. Narodila se tady malá, syn jde na střední školu. Minimálně pár let tady zůstaneme. Moc se nám tady líbí. Je tady krásná příroda. Jsme tady spokojeni. Hlavně hokejově v mém věku je mi to ještě přáno.“

Velmi, ale velmi přísný trenér a obrovská autorita. Hráči ho uznávali. Byl to hokejový odborník. Na soupeře uměl vymyslet správnou taktiku. Snažili jsme se ji dodržovat a mělo to své úspěchy. Byl to dobrý trenér. **Vidíte se na Slovensku?**

Sem tam se na stadionech potkáme. Momentálně byl u nás na zkoušce jeho starší syn, takže přes něj jsme si zavzpomínali na Zlín.

Jak jste se tehdy vůbec ve Zlíně ocitl, když jste hrával v prvoligovém Berouně?

Tenkrát jsem byl na odchodu z Kladna a chodil jsem tenkrát právě na střídavý start do Berouna. V Kladně jsem nehrával a v té době a Zlín sháněl obránce do třetí, čtvrté lajny. Odešel Patrik Hučko a Radim Tesařík. Agent Robert Spálenka mě Zlín nabídnul, pak mi volal, že je zájem, protože trenér Bokroš na mě kývnul. Neměl jsem nad čím přemýšlet. Jednání byla velice rychlá. Dokonce jsem tenkrát začínal v posledním zápase před vánoční přestávkou v Karlových Varech. Mužstvo

už tam bylo o den dřív a já jsem přijel ještě s Lubošem Vosátkem až před zápasem ráno na rozbruslení. **Překvapil vás zájem a zrovna z moravského týmu?**

Určitě a byl jsem za něj rád. Byla to zase nová zkušenost, nakonec velká a velmi příjemná.

Horší už to bylo během ruských angažmá, během kterých jste se hodně nacestoval. Připouštěli jste si vůbec tehdy, že se může stát podobná katastrofa jako v roce 2011 v Jaroslavi?

V té době byl člověk ještě mladší, neměl rodinu, takže si to tak ještě nepřipouštěl. Kolikrát, když se večer šlo na odlet, pilot baterkou svítil do motoru, jestli se všechno točí jak má, zatočil vrtulí a letíme. Nebylo nám zrovna nejlépe, nebylo nám všechno jedno. Naštěstí ale vše dobře dopadlo.

Jak moc se jako rodák z Kladna znáte s Jaromírem Jágretem?

Jelikož jsem už hodně let z Kladna, neznám se s ním blíž. Známe se jen od vidění, pozdravíme se. Když jsem byl naposledy v Kladně před čtyřmi lety, prohodili jsme pár slov. Odehrál jsem s ním jen jedno stávkové období v NHL v roce 1994. Ale už tenkrát byl výjimečný. Měl 22 let, v kapsě dva Stanley cupy. Všichni jsme k němu vzhlíželi. Bylo úžasné s ním hrát v jedné pětce. Dvakrát se mi stalo, že jsem stál na modré a jen mu fandil, jak vozi dva obránce v útočné třetině a nepůjící nikomu puk. Úchvatné byly i plně stadiony, když jsme museli odjízdet zadním vchodem, aby nás vůbec lidi pustili ze stadionu pryč. To jsou krásné chvíle, na které člověk nezapomene.

Také jste vyrůstal po boku současných hvězd NHL. Mám pravdu?

Na Kladně jich vyrostlo hodně a se všemi jsem si v podstatě zahrál. V ácku jsem společně začínal s Eliášem a Vokounem, později k nám přišli kluci jako Tomáš Kaberle, Marek Židlický, poté Petr Tenkrát. Hráli tam hokejově, kteří tvoří novodobou historii. Ještě později přišel Tomáš Plekanec. S ním už jsem ale do sportovní školy nechodil. Nejvíce jím toho odehrál asi s Tomášem Kaberlem, poprvé někdy v začátcích. Byl o dva roky mladší, ale chodil hrát už k nám. Toho jsem tak nějak vyučoval v sedmé, osmé třídě v obraně. Právě že už tehdy vynikal. Nebyl tam na fyzickou hru, v tom jsem ho zastoupil já, už tehdy jsem byl velký a narostlý. Ale na Tomášovi bylo vidět, jaké má hokejový myšlení a přehled ve hře, parádní rozehrávku.

O slovenské extralize legendární útočník Žikmund Palfy nedávno prohlásil, že za pár let bude amatérskou soutěží. Je to skutečně tak vážné?

Ano, bohužel jsou to teď hodně krušné časy. V Čechách jsou samozřejmě také problémy, ale nejsou zdaleka takové. Vždyt tři kluby teprve týden před startem extraligy dostaly licenci, jelikož uplynulou sezonu neměly finančně dořešenou. To jsem velmi vážné potíže. Rád bych byl optimista, neviděl bych to tak černě, ale Žigi se v managementu pohybuje a ví, jak je těžké peníze sehnat. Mohl bych s nimi souhlasit, ale doufám, že takové scénáře se nenaplňují. Alespoň ještě nějaký rok budeme tady hokej hrát. **V Žilíně máte také podobné potíže?**

Ano, problémy jsou. Ale naštěstí je tu jeden člověk, který má hokej strašně rád. Vždycky nám nějak pomůže, abychom mohli fungovat.

Jan Dlouhý

Narozen: 27. září 1975 na Kladně. **Výška:** 185 cm. **Váha:** 88 kg. **Post:** Pravý obránce. **Hůl:** L. **Přezdívka:** Dlouhán. Největší úspěchy: mistr české extraligy (2004, Zlín), mistr slovenské extraligy (2006, Žilina) **KLADNO (1994-02, 2009/10), PZ Kladno 1991-93)** „Na Kladně jsem vyrostl. Pamatuju si úplně první zápas áčko. Sice to byla příprava, ale tehdy mi nebylo ani 16 let. Kdy tenkrát.... Mám na to dobré vzpomínky, naučili mě tam hokej. Byl jsem tam s nimi strašně moc let, samozřejmě ty nejlepší.“ **BEROUN (1995-96, 2003/04, I. liga)**

„Beroun byla taková zvláštní štace. I když se nedařilo, dostávali přede mnou přednost jiní, vždycky si tam člověk jel rád zahrát.“

VOSKRSK (2002/03, II. liga)

„Zahraniční angažmá, velká země neomezených možností. Je to pro člověka dobré zažít, aby získal taky trochu jiný pohled na hokej i život. Byla i jedna nepříjemná zkušenost, kdy jsme přišli ráno na trénink a všude byli policisté, všude smutek. Mafiáni zastřelili prezidenta a majitele klubu. Najednou byla cítit nejistota, nevěděli jsme, co se bude dít na trénink a všude byli policisté.“

KŘÍDLA SOVĚTŮ MOSKVA (2002/2003, Superliga)

„To byl vrcholový ruský hokej. V té době to ještě nebyla KHL, ale ruská superliga. Viděl jsem hokej na nejvyšší úrovni, zažil jsem cestování po celém Rusku včetně Chabarovsku, což byla ohromná zkušenost. Potkával jsem se na ledě s největšími hvězdami, jako tehdy byli Sušin, Patera s Procházkou, kteří váleli v Omsku. Kovalev zase hrával v Jaroslavi. Bylo to zajímavé a čerpám z toho dodnes.“

ŽILINA (2004-07, 2010-14, slovenská extraliga)

„Můj druhý domov, a vypadá to, že tu svoji hokejovou kariéru tady jednou uzavřu. Ještě uvidíme, kdy to bude. Netuším kdy, chtěl bych ještě nějaký ten rok hrát. Uvidíme, jak se vyplní slova Žiga Palfyho.“

ZVOLEN (2006-09, slovenská extraliga)

„Byly to příjemné dva roky, hlavně pod Vládou Svovilem, příjemné angažmá. Ambiciózní kluci. Na titul se sice nepodařilo dosáhnout, ale bylo tam taky velice dobře.“

Premiérová extraligová branka: 28. prosince 1997 Kladno – Třinec 4:9. „První extraligový gól byl proti Třinci. Mám za to, že jsme to i snad vyhráli. Tehdy chytal myslím Trvaj a vím, že to bylo pod starými hodinami.“

Premiérový zápas: 3. března 1993 čtvrtfinále: Vítkovice – Kladno 2:1. „Zápas si pamatuji úplně přesně. To jsem naskočil ve Vítkovicích pod trenérem Vejvodou, to bylo tenkrát play off, dokonce semifinále. Já už jsem měl tenkrát naskočit, Kladno hrálo ještě federální ligu s Popradem na poslední zápas na Kladně, na který Poprad nepřišel, pobili se v Popradě a pak měl být rozhodující zápas na Kladně, tak mě to nějak ještě čekalo místo toho.“

VOUSÁČ. Mohutný plnovous ozdobil tvář hokejového obránce a rodáka z Kladna Jana Dlouhého během play off 2004. Zarůstat se však nechával jen rituálně. Jinak nosil hladce oholenou tvář. Foto: archiv Deník